

5. Pôstna nedel'a B

*Kto mi chce slúžiť, nech ma nasleduje;
a kde som ja, tam bude aj môj služobník.
(Jn 12,26)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Jeremiáša 31,31-34

Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, keď uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu; nie takú zmluvu, ako som uzavrel s ich otcami keď som ich vzal za ruku a vyviedol z egyptskej krajiny, a oni túto zmluvu porušili, hoci ja som bol ich Pán.

Takáto bude zmluva, ktorú po tých dňoch uzavriem s domom Izraela, hovorí Pán: Svoj zákon vložím do ich vnútra a vpíšem ho do ich srdca; budem im Bohom a oni budú mojím ľuďom. Nik nebude poučať druhého a nepovie svojmu bratovi: "Poznaj Pána!", pretože ma budú poznať všetci, malí i veľkí, hovorí Pán.

Odpustím im nepravosť a na ich hriech si už nespomeniem.

Druhé čítanie

List Hebrejom 5,7-9

Bratia a sestry, keď Kristus žil na zemi, mocným hlasom a plačom sa modlil a prosil toho, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju úctivosť.

A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, poznal, čo je poslušnosť.

A keď dokonal svoje dielo, stal sa pôvodcom večnej spásy všetkých, ktorí ho poslúchajú.

Evanjelium

Ján 12,20-33

Niektorí z pútnikov, čo sa prišli vo sviatok klaňať Bohu, boli Gréci. Tí pristúpili k Filipovi, ktorý pochádzal z Betsaidy v Galilei, a prosili ho: "Pane, chceme by sme vidieť Ježiša."

Filip šiel a povedal to Ondrejovi; Ondrej a Filip to išli povedať Ježišovi.

Ježiš im povedal: "Prišla hodina, aby bol oslávený Syn človeka.

Veru, veru, hovorím vám, ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo; ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho; kto však svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život. Kto mi chce slúžiť, nech ma nasleduje; a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto mi bude slúžiť, toho Otec poctí.

Teraz je moja duša vzrušená; čo mám povedať?: Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje Meno!" A z neba zaznel hlas: "Už som ho oslávil a ešte oslávim."

Zástup, ktorý tam stál a počul to, hovoril, že zahrnelo. Iní hovorili: "Anjel k nemu prehovoril."

Ježiš povedal: "Nie pre mňa zaznel tento hlas, ale pre vás. Teraz sa koná súd nad týmto svetom, teraz bude vyhodené knieža tohto sveta. A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe."

To povedal, aby naznačil, akou smrťou zomrie.

Na zamyslenie

Blížime sa k Veľkému piatku, k týždňu, kedy si intenzívnejšie pripomíname a prežívame Ježišove utrpenie a jeho cestu ku krížu. V slovách evanjelistu Jána sa stretávame dnes s tým Ježišom, ktorý už vie o smrti, ktorá ho o krátky čas čaká. Vie aj o pokušení, tomu všetkému uniknúť. V žiadnom prípade neprežíva toto očakávané utrpenie bez emócií. Je rozrušený. Modlí sa, aby táto hodina, ak je to možné, prešla popri ňom. Napriek tomu vie, že táto cesta je nevyhnutná. Napriek vnútornej úzkosti, strachu, napriek nepochopeniu okolia, rozhodne sa pre krížovú cestu. Poslúcha svoje srdce a vo vnútornom boji aj v modlitbe, v ktorej prosí o správne rozhodnutie, cíti, že jeho život môže len vtedy priniesť ovocie, keď dokončí dôsledne svoju cestu. Pozná pravdu paradoxu života: smrť znamená život a v opúšťaní človek môže získať.

To, čo musíme tak či tak urobiť v smrti, môžeme už počas života rôznym spôsobom cvičiť: opúšťanie. Opúšťanie je možno jeden z tých základných postojov, ktoré predstavujú pre nás, ľudí, najväčšiu výzvu. Keď sa o to, možno zo strachu alebo neistoty, nepokúsime, zostaneme v mnohých malých situáciách nášho všedného dňa obmedzení a nepoddajní a vďaka tomu sa ochudobníme o možnosť nových, neočakávaných, dôležitých životných skúseností. Len keď zrno odumrie v zemi, môže vyklíčiť nový život, môže priniesť novú úrodu...

Pri pohľade na prichádzajúce Ježišovo utrpenie sme aj my pozvaní bojovať s utrpením nášho každodenného života, predkladať ho Bohu s prosbou o silu, aby sme ho správne prijali, aby sme vytrvali, a aby prinieslo úrodu. Naša skúsenosť ukazuje, že cesta k životu a slobode naráža vždy na vnútorné alebo vonkajšie prekážky a obmedzenosti. Pokušenie odložiť na kraj cesty kríž, ktorý sprevádza každého z nás v našom živote, je veľké. Aj keď sme vo všetkom zameraní na Boha, neznamená to, že budeme ušetrení od utrpenia a smrti. Pritom máme však neustálu dôveru v to, že tak, ako Boh oslávil Ježiša, tak aj nás môže Boh obdariť zmŕtvychvstaním, životom a oslobodením, novým nepredpokladaným spôsobom.